

Μια χαραυγή συννεφιασμένη :: Λαβίδας Τ. - Μπέλλου Σ. :: 1952

Αριθμός δίσκου: B-74290

<http://rebetiko.sealabs.net/display.php?recid=9201>

Μια χαραυγή συννεφιασμένη,
με καρδιά φουρτουνιασμένη,
κίνησα να 'ρθω.

Μπαίνω μες στο σπίτι βράδυ,
βλέπω γύρω μου σκοτάδι,
όλα ρημαδιό.

Να ξαποστάσω στους δικούς μου, είχα ελπίδες,
μα βρήκα μόνο στοιχειά και νυχτερίδες.

Την μαύρη ορφάνια που αντικρύζω
και πικρό το κλάμα αρχίζω,
μες την ερημιά.

Λείπουν τα γλυκά τα βράδια,
της μανούλα μου τα χάρδια
και η αγκαλιά.

Μια βραδιά σκοτεινιασμένη,
θλιβερή, καταραμένη,
η μοίρα η σκληρή.
Μ' έφερε να δω μπροστά μου,
τη μεγάλη συμφορά μου,
την καταστροφή.

Να ξαποστάσω στους δικούς μου, είχα ελπίδες,
μα βρήκα μόνο στοιχειά και νυχτερίδες.